

# Piková dáma

Alexandr Sergejevič Puškin

## Ukázka

Heřman odkryl sedmu. Všichni vzdychali. Čekalinskij byl zřejmě zmaten. Odpočítal devadesát čtyři tisíce a odevzdal je Heřmanovi. Heřman je chladnokrevně vzal a hned se vzdálil. Následujícího večera se Heřman opět objevil u stolu. Všichni ho očekávali. Generálové a tajní radové opustili svůj whist, aby se podívali na tak neobvyklou hru. Mladí důstojníci seskočili z divanů; všichni sluhové se shromáždili v salóne. Všichni obklopili Heřmana. Ostatní hráči neobsadili své karty a trpělivě čekali, jak to skončí. Heřman stál u stolu a chystal se hrát samotný proti bledému, ale stále ještě se usmívajícímu Čekalinskému. Každý z nich rozpečetil jednu hru karet. Čekalinskij zamíchal. Heřman sejmul a položil svou kartu, pokrýv ji kupou bankovních úpisů. Podobalo se to souboji. Kolem bylo hluboké mlčení. Čekalinskij začal tahat, ruce se mu třáslly. Napravo padla dáma, nalevo eso. „Eso vyhrálo!” řekl Heřman a odkryl kartu. „Vaše dáma prohrála,” řekl laskavě Čekalinskij. Heřman se zachvěl: opravdu, místo esa měl pikovou dámu. Nevěřil svým očím, nechápal, jak se mohl přehmátnout. V tu chvíli se mu zdálo, že piková dáma přimhouřila oči a ušklíbla se. Neobvyklá podoba ho zarazila. . . „To je ta stará!” vykřikl s hrůzou. Čekalinskij shrábl prohrané bankovky. Heřman stál bez hnutí. Když odešel od stolu, rozproudil se hlučný hovor. „Dohrál se vši slávou,” říkali hráči. — Čekalinskij znovu zamíchal karty; hra pokračovala jako obvykle.